

• DOMOLJUB •

Izhaja zvečer vsak prvi
in tretji četrtek meseca.
Ako je ta dan praznik,
izide dan poprej. Cena
mu je 80 kr. na leto.
Inserati se sprejemajo in
plačujejo po dogovoru.

Slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo:
Uredništvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Semeniške ulice
št. 2. Naročnina in inserati
pa: Upravništvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Št. 2.

V Ljubljani, dné 19. januarja 1899.

Leto XII.

Katoliška gimnazija v Ljubljani.

Vsi izobraženci, krščanski in protikrščanski, so jedini v tem prepričanju, da je treba mladino pridobiti zase in svoje namene, ako hočejo imeti bodočnost. Na mladeži visi vse: sreča in nesreča ljudstva; saj kakoršna je sedaj mladež, ali je dobra ali slaba, tak bo v nekaj desetletjih ves narod, ali dober ali slab. Zato pa imajo vsi jako pazno oko na mladeži. Mladež pa treba odgojiti, izobraziti. To se godi v šolah. Kakoršna vzgoja in izobrazba, taka je mladina, — ali dobra, ali slaba. Torej moramo reči, da je prav za prav od šole odvisno vse: dobrota mladine in člega naroda. Sam papež Leon XIII. je dejal: „Šola je bojno polje, na katerem se odloči, ali bo človeška družba ostala krščanska ali ne!“

Šola je zato tisto polje, kjer se nasprotniki in prijatelji ljudstva najljutejše bijejo za osvojitev. Kdor ima šolo, tisti ima narod v svojem taboru. I krščanstvo i protikrščanstvo hoče pridobiti šole za-se; in ker je dandanes po celem svetu duh protikrščanski tako razširjen in ima že toliko moč, odtod je ono hudo, ostro, sovražno nasprotje proti krščanskemu ljudstvu in krščanskim poslancem, ki zahtevajo — šole, kjer bi se vzgajali in izobraževali njih sinovi v njihovem t. j. krščanskem duhu.

Precej časa je že, odkar je nesreča prinesla v Avstrijo nekrščansko šolo. — Konkordata, to je pogodbe, katero je sklenil naš cesar s papežem l. 1855. in po kateri je bila avstrijskim narodom zagotovljena

šola s krščanskim duhom, te pogodbe že skoraj trideset let ni več. Brezverska vlada je krivično brez papeževega soglasja in privoljenja raztrgala pogodbo. In od tistega časa so avstrijski katoličani tako nesrečni, da morajo pošiljati otroke v šole, kjer je učitelj veren ali brezveren, kristjan ali jud. Dobro so šole, če so prave, toda prav je tudi dejal rajni skof Slomšek: „Šola pa, če prava ni, je boljše, da je ni!“ Take šole pa, kakor jih imamo v Avstriji, so velika nevarnost, in le premnogokrat so krive velike škode. Slovenski kmet in delavec je v tako nesrečnem položaju, da ima dvojno pred seboj: ali naj pošlje sina v latinsko šolo, da se tako kdaj povspne do izobražencev, ali pa naj ga obdrži doma ali dá rokodelskemu mojstru v pouk. Vsled žalostnega družabnega stanja pa je najsrčnejša želja slovenskega kmeta, da bi videl svojega sina jedenkrat pri boljšem kruhu. To željo pa mora marsikdo drago plačati. Sedanje šole ne dajo nobene krščanske vzgoje, nasprotno, sedanje šole omrzé mladini versko življenje! Koliko jih je, ki so izšli iz sedanjih šol, mrzli in razdžani v srcih, in ko so prišli na visoke šole, so izgubili še tisto malo vere, kar jim je je morda še ostalo!

Tako nesrečen je dandanes mnogi krščanski kmet in delavec: ali naj ostane otrok njegov to, kar je revni oče, ali pa naj postane brezverec v gosposki suknji. Najžalostnejše je pa to, da je obsojen krščanski kmet in delavec plačevati davek za te nekrščanske šole, kjer se mu otroci zastrupljajo. Sam, s svojimi krvavimi krajcarji mora plačevati tega in onega brezverskega učitelja in profesorja za to, da mu otroke kvvari. — To je najbridkejša in človeka najbolj boli.

KATHREINER-

Kneippova sladna kava.

Stara mamica, še meni!

Že leta sem izpričano izvrstna primes k bobovi kavi. — Pri živčnih, srcnih, želodečnih boleznih, pri pomanjkanju krvi etc. zdravniško priporočena. — Najpriljubljenejša kavina pijača v stotisočero rodovinah.